

Medvedgradu

Ti snivaš –
Dugi snivaš san.
Dugo biću živom,
Ljudskom biću nisi stan.
Iz daljine tek te gledam –
Kako si mi taman, siv!
Za olujne noći.
U mrak stršiš kao div ...

Hoćeš li se ikad više
Probuditi i uskrisit,
Hoćeš li se ikad jošte
Sjaju prošlome uzvisit?
Negda ječali dvoranom
Svirka, ples i gozbe buka,
A sada za noći mrke
Samo noćne ptice huka.
Zalutali putnik tekar
S nevremena tu se krije,
A po mrklim zidinama
Vjetar huji, kiša lije ...

Idu ljeta i stoljeća,
Ni traga ti ne će biti,
Oko tvog će spomena se
Samo bršljan priče viti.

Udalrik Donadini
r.gimn. – Zagreb

Ulderiko Donadini (Plaški, 8. travnja 1894. - Zagreb, 10. svibnja 1923.), bio je hrvatski književnik. Donadini je napisao oko dvadeset pjesama. Objavljivao ih je u Šimićevoj "Vijavici", "Savremeniku", "Pobratimu". Većinu pjesama koje su ostale u rukopisu tiskao je Ante Franić u „Kolu“ (11/1966). Njegov je pjesnički opus nastajao od 1909. do 1920. Prve pjesme Medvedgradu, Domovini i Aleluja objavljuje u srednjoškolskom časopisu „Pobratim“ kao učenik petoga razreda gimnazije.